

TTB 0595
GA-LA-TI 6:6- 11

GIEO VÀ GẶT

Kính chào quý vị và các bạn,

Trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh kỳ trước chúng ta đã tìm hiểu phần đầu của Ga-la-ti đoạn 6 nói về việc mang lấy gánh nặng. Hôm nay chúng ta tiếp tục phần kế nói đến việc dạy đạo, luật gieo và gặt, và lời kết của Phao-lô.

Xin mời các bạn cùng xem trong Ga-la-ti 6:6

6 Kẻ nào mà người ta dạy đạo cho, phải lấy trong hết thầy của cải mình mà chia cho người dạy đó.

Đây là một câu nói rất thẳng thắn trong Kinh thánh. Phao-lô muốn đặt nó một cách rõ ràng. Từ ngữ dạy đạo cũng có nghĩa là chia xẻ, chia xẻ những điều có chung trong Đấng Christ. Phao-lô nói thẳng là điều này: Trả phụ cấp cho người dạy đạo. Nếu có ai phục vụ các bạn về vấn đề thiêng liêng, các bạn cần phụ giúp người ấy vấn đề vật chất. Nếu Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn về vật chất, và các bạn được một người nào đó ban cho phước hạnh thiêng liêng, sau đó các bạn cần giúp người ấy về vật chất. Thừa các bạn, đó là căn bản trong việc chia xẻ ân điển. Nếu các bạn vào trong tiệm tạp hóa hay siêu thị mua đồ ăn và đi ra cửa mà không trả tiền, các bạn sẽ gặp khó khăn ngay. Có nhiều người được ban cho phước hạnh thiêng liêng, nhưng khi họ đi ra, họ không chia xẻ. Không ai nghĩ về điều đó. Lời của Chúa nhắc nhở chúng ta chia xẻ với những người đã giúp các bạn lớn lên trong đời sống tâm linh, lớn lên trong sự hiểu biết lời Chúa.

Phao-lô dạy rằng học trò phải lo nhu cầu vật chất cho các giáo sư đang dạy Kinh thánh cho mình. Như Phao-lô đã nói trước đây trong I Cô-rinh-tô 9:7-12.

7 Vậy thì có ai ăn lương nhà mà đi đánh giặc? Có ai trồng vườn nho mà không ăn trái? Hay là có ai chăn bầy vật mà không dùng sữa nó để nuôi mình? 8 Tôi nói vậy, nào phải chỉ theo thói người ta quen nói đâu? Luật pháp há chẳng nói như vậy sao? 9 Vì chưng có chép trong luật pháp Môi-se rằng: Người chớ khóp miệng con bò đang đập lúa. Há phải Đức Chúa Trời lo cho bò sao? 10 Quả thật Ngài nói câu đó về chúng ta phải không? Phải, ấy là về chúng ta mà có chép rằng ai cày ruộng phải trông mà cày, ai đập lúa phải trông cấy mình sẽ có phần mà đập lúa. 11 Nếu chúng tôi đã gieo của thiêng liêng cho anh em, mà muốn thu lại của vật chất của anh em, thì nào có phải một việc quá lẽ đâu? 12 Người khác còn có quyền ấy trên anh em, huống chi là chúng tôi? Dầu vậy, chúng tôi chẳng từng dùng quyền ấy; nhưng chúng tôi chịu mọi sự, hầu cho khỏi làm ngăn trở Tin Lành của Đấng Christ chút nào.

Thật là dễ tiếp thu điều lợi ích của các giáo sư này, rồi định ninh rằng các vị giáo sư thuộc linh đó phải tự nhiên làm nhiệm vụ của họ, mà chẳng cần nghĩ gì đến nhu cầu tài chánh hay thể chất. Chúng ta cần phải chăm lo nhu cầu cho các giáo sư của mình, không phàn nàn hay miễn cưỡng, nhưng với tinh thần rộng rãi, để bày tỏ sự kính mến và tán thưởng về công họ làm.

Ga-la-ti 6:7

7 Chớ hề dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh dể đâu; vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy.

Đây là một câu nổi bật trong Kinh thánh. Đây là một luật không thay đổi và áp dụng trong mọi lãnh vực của đời sống. Trong nghề làm ruộng, làm vườn nếu các bạn trồng lúa, các bạn sẽ gặt lúa. Nếu các bạn trồng đậu các bạn sẽ hái đậu. Trong sách Ma-thi-ơ đoạn 13 Chúa Giê-xu nói về người gieo giống đi ra đồng gieo. Nhưng Ngài cũng nói về người gặt hái, được sai đi ra để gặt.

Có một người đi vào tù thể thăm tù nhân. Ông đi ngang qua khu vực thấy một người tù đang làm lao động trồng rau cải trong khu vực. Ông hỏi người tù này: Anh đang gieo phải không? Người tù nhìn lên và trả lời, Không phải gieo, nhưng tôi đang gặt. Anh không có ý nói về gieo trồng, nhưng anh ta có ý nói rằng, sở dĩ phải làm lao động với tư cách một tù nhân, bởi vì anh đã phạm pháp. Nền tảng gieo và gặt mà Kinh thánh nói không bao giờ thay đổi, ở trong mọi lãnh vực, mọi khía cạnh của đời sống. Khi các bạn gieo lúa, các bạn sẽ gặt lúa. Các bạn không gặt điều gì khác hơn. Khi các bạn gieo hạt dưa hấu, dây nó bò xa có thể đến 20 thước, nhưng khi các bạn hái chỉ thấy dưa hấu, không có bí rợ trong đó. Người ta tìm thấy số hạt lúa mì trong các lăng mộ của Ai-cập, nó được đặt vào đó khoảng 5000 năm về trước. Người ta trồng nó trong đó, và nó lên lúa mì. Dầu nhiều ngàn năm qua hạt giống đó bị bỏ quên. Nhưng những gì các bạn gieo, các bạn sẽ gặt.

Có nhiều người trong Kinh thánh, họ cho chúng ta thí dụ về nền tảng này. Một người trong số họ là Gia-cốp, câu chuyện của ông được ghi lại trong Sáng thế ký 27-29. Gia-cốp gặt cha ông là Y-sác. Ông lấy da dê phủ lên và giả dạng là Ê-sau, anh của ông. Gia-cốp muốn nhận phước hạnh quyền trưởng nam. Sau khi gặt cha ông, Gia-cốp chạy đi xa và sống ở nhà cậu mình là La-ban trong nhiều năm. Gia-cốp nghĩ rằng, ông có thể thoát khỏi hậu quả lương gặt cha. Xin nhớ rằng, Đức Chúa Trời nói, điều gì các bạn gieo, các bạn sẽ gặt. Các bạn không gặt những gì tương tự, các bạn gặt đúng những gì các bạn gieo. Điều gì xảy ra khi Gia-cốp sống ở nhà La-ban? Gia-cốp thương mến Ra-chên, con gái út của La-ban. Gia-cốp phải làm việc bảy năm mới được cưới vợ. Khi ngày tổ chức đám cưới, trong đêm tân hôn, Gia-cốp không có Ra-chên, nhưng có Lê-a, con gái lớn của La-ban. Gia-cốp có bài học ngay trong ngày cưới. Gia-cốp gặt cha mình và giả dạng là Ê-sau, con trưởng nam, trong khi Gia-cốp là em. Cậu La-ban đưa cho Gia-cốp Lê-a là con gái lớn, trong khi Gia-cốp muốn Ra-chên con gái út. Các bạn thấy là gieo gì gặt nấy.

Trong sách Các vua thứ nhất, chúng ta thấy câu chuyện của vua Ra-háp và hoàng hậu Giê-sa-bên lập mưu giết Na-bốt để đoạt lấy vườn nho. Vua A-háp tham muốn vườn nho của Na-bốt, nhưng Na-bốt không muốn bán đất của ông. A-háp và Giê-sa-bên dùng quyền lực của vua và hoàng hậu giết Na-bốt và chiếm lấy vườn nho. Họ nghĩ rằng họ thoát khỏi hậu quả việc làm ác của mình. Nhưng Đức Chúa Trời cử tiên tri Ê-li đến với họ và ban một sứ điệp,

I Các vua 21:19 Đức Giê-hô-va phán như vậy: Người há đã giết người, và bây giờ lại chiếm lấy cơ nghiệp nó sao? Người phải tiếp rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Ở tại chỗ mà chó đã liếm huyết của Na-bốt, thì chó cũng sẽ liếm chính huyết của người. Sau này vua A-háp bị thương trong chiến trận, ông bảo lính lái xe vua ra khỏi chiến trận, và máu của vua chảy xuống xe vua. Sau chiến trận vua được đưa về Sa-ma-ri, tại đó có một cái hồ và họ rửa xe vua, và chó liếm máu vua tại đó. I Các vua 22:35-38,

35 Nhưng trong ngày đó thế trận thêm dữ dội; có người nâng đỡ vua đứng trong xe mình đối địch dân Sy-ri. Đến chiều tối vua chết; huyết của vết thương người chảy xuống trong lòng xe. 36 Lối chiều, trong hàng quân có rao truyền rằng: Ai nấy hãy trở về thành mình, xứ mình. 37 Vua băng hà là như vậy; người ta đem thân vua về Sa-ma-ri, và chôn tại đó. 38 Người ta rửa xe người tại trong ao Sa-ma-ri, là nơi những bọm buôn hương tẩm, và có những chó liếm máu người, y như lời Đức Giê-hô-va đã phán.

Một thí dụ khác nữa là chính sứ đồ Phao-lô. Ông chỉ huy việc ném đá Ê-tiên chết, và sau này Phao-lô trở lại đạo, ông đi truyền giáo trong xứ Ga-la-ti, Phao-lô bị ném đá gần chết. Các bạn có thể nghĩ rằng, bởi vì Phao-lô trở lại đạo nên tội lỗi của ông được tha thứ, ông sẽ không gặt những gì đã gieo. Nhưng luật của Đức Chúa Trời đã định, **vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy.**

Tôi mong ước là các bạn thanh niên nhận thức lẽ thật của nguyên tác này. Nhiều thanh niên ngày nay dùng thuốc hút, thuốc phiện. Nhiều thanh niên buông mình vào tình dục bậy bạ, quan hệ tình dục với nhiều nam nữ khác nhau. Một số đang bắt đầu nhận lấy hậu quả của việc mình đã gieo. Các bệnh truyền nhiễm của tình dục bậy bạ bắt đầu ảnh hưởng đến họ, bệnh AIDS là một bệnh nguy hiểm ngày nay đang đến với những thanh niên ăn chơi tình dục bậy. Đức Chúa Trời đã nói rằng, con người gặt những gì mình đã gieo. Các bạn không thể nào thoát khỏi hậu quả tội lỗi. Xin đừng nghĩ rằng các bạn thực hiện tình dục bậy bạ và cấy vào thuốc ngừa thai hay các phương cách nào khác. Khi các bạn gieo trong tội lỗi dâm dục, các bạn sẽ nhận lấy hậu quả của nó. Không một ai thoát khỏi, vì Đức Chúa Trời đã đặt luật gieo và gặt. Vì thế tôi mong ước rằng các bạn gieo điều thiện, gieo tình yêu thương, gieo sự chân thật.

Tôi nhớ từ khi còn nhỏ, má tôi dạy tôi với một lời đơn sơ, “Quả báo nhãn tiền” nghe con, cho nên đừng có gieo điều ác. Sau đó má tôi dùng hình ảnh cụ thể đã xảy ra cho những người xung quanh để cho tôi thấy. Từ đó đến nay tôi chứng kiến nhiều sự thực điều mà Chúa đã dạy, gieo gì gặt nấy.

Ga-la-ti 6:8

8 Kẻ gieo cho xác thịt, sẽ bởi xác thịt mà gặt sự hư nát; song kẻ gieo cho Thánh Linh, sẽ bởi Thánh Linh mà gặt sự sống đời đời.

Gặt lấy sự sống đời đời bao gồm trái của Đức Thánh Linh trong đời sống này và một tương lai tươi sáng.

Tôi nghĩ là nhiều Cơ-đốc-nhân ngày hôm nay lo sợ ngày Chúa Giê-xu trở lại. Bởi vì sau đó họ sẽ đến trước tòa phán xét của Đấng Christ để khai trình những việc đã làm khi còn trong xác thịt. Thưa các bạn, các bạn có thể được cứu, nhưng các bạn hồ thẹn trong ngày ứng hầu trước mặt Chúa để khai trình công việc của mình với Ngài. Sứ đồ Giăng đề cập về sự hồ thẹn có thể xảy ra. I Giăng 2:28 *Vậy bây giờ, hỡi các con cái bé mọn ta, hãy ở trong Ngài, hầu cho, nếu Ngài hiện đến, chúng ta cũng đầy sự vững lòng, không bị hồ thẹn và quăng xa khỏi Ngài trong kỳ Ngài ngự đến.* Nếu các bạn sống theo xác thịt, các bạn sẽ làm công việc theo xác thịt. Dầu vậy điều đó không có nghĩa là các bạn mất sự cứu rỗi, nhưng có nghĩa là các bạn sẽ mất phần thưởng. Và điều đó là một ngày hồ thẹn khi các bạn ứng hầu trước mặt Ngài.

Đức Chúa Trời đã bật đèn đỏ lên, và giờ đây chuyển qua đèn xanh. Tại đây chúng ta có được lời an ủi và khích lệ.

Ga-la-ti 6:9

9 Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trễ nải, thì đến kỳ chúng ta sẽ gặt.

Một người cha nói với tôi thời gian trước đây, Tôi quan tâm về các con trai của tôi. Người cha này là một bác sĩ và ông ta nói: thời tiết chống lại tôi, nhà trường chống lại tôi, các cha mẹ khác hình như cũng chống lại tôi, ngay cả một số người bạn cũng chống lại tôi. Nhưng tôi muốn nuôi dưỡng con trai lớn lên theo điều đúng. Thưa các bạn, nếu đó là sự quan tâm của các bạn, tôi xin khích lệ các bạn hãy gieo đúng hạt giống. Xin hãy nhẫn nại chờ đợi, các bạn sẽ gặt những gì các bạn gieo. Các bạn cần phải chờ đợi cho đến mùa gặt. Vì thế hiện nay là thời kỳ gieo. Dầu rằng các bạn có thể gặp một số khó khăn, nhưng nếu các bạn tiếp tục gieo lời của Chúa, các bạn sẽ thấy kết quả. Đức Chúa Trời đã hứa, Ê-sai 55:10-11

10 Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà được nhuận đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, 11 thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó.

Các bạn nhớ về việc Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời và đồng đi với Ngài đến xứ Ca-na-an. Vào lúc bấy giờ người Ca-na-an gian ác và thờ hình tượng đang ở trong xứ. Con trai của Áp-ra-ham là Y-sác được sanh ra, khi Y-sác trở nên một thanh niên, Áp-ra-ham đã đem con trai lên đỉnh núi Mô-ri-a. Áp-ra-ham vâng theo mạng lệnh Đức Chúa Trời và chuẩn bị dâng con trai mình làm sinh tế. Khi Áp-ra-ham sắp tiến hành thì Đức Chúa Trời ngăn cản Áp-ra-ham. Áp-ra-ham đã gieo trong Đức Thánh Linh và gặt lấy sự sống đời đời.

Bà Giô-kê-bết là mẹ của Môi-se. Bà sanh Môi-se trong thời kỳ rất khốn khó, bởi vì Pha-ra-ôn, vua Ai-cập ra lệnh giết các con trai người Do-thái, nên bà liều thân lập mưu định cứu con bà. Sau đó Môi-se được để trong cái giỏ và thả trôi dưới sông. Công chúa Pha-ra-ôn cứu vớt và nhận làm con nuôi. Bởi sự sắp kỳ diệu của Đức Chúa Trời, Giô-kê-bết được gọi làm người nuôi vú cho Môi-se

khi còn nhỏ. Bà đã dạy cho Môi-se về Đức Chúa Trời và sự kêu gọi của Áp-ra-ham và về mục đích của Đức Chúa Trời cho dân Do-thái. Sau này bà Giô-kê-bết thấy con trai bà lớn lên như người Ai-cập. Tất cả những gì của người Ai-cập chống nghịch với bà: văn hóa Ai-cập, sự sung sướng Ai-cập, triết học Ai-cập, tôn giáo Ai-cập. Nhưng đến một ngày, khi Môi-se bỏ sự sung sướng và tội lỗi của Ai-cập đi ra với dân sự Đức Chúa Trời. Giô-kê-bết gặt lấy điều gì bà gieo.

Chúng ta cũng có một chuyện nữa để làm thí dụ cho nguyên tắc này trong đời sống vua Đa-vít. Tội lỗi của Đa-vít rất rõ ràng, và nhiều người nghĩ rằng Đa-vít sẽ trở thành một người hung ác tội lỗi. Nhưng tội lỗi không phải là đặc tính trong đời sống của Đa-vít. Một điều thích thú đáng chú ý rằng, với một đốm mực đen từ tấm trải bàn màu trắng, các bạn có thể nhận thấy rõ ràng từ xa. Nhưng một đốm mực đen trên chiếc áo vét-ton màu đen, các bạn không nhận thấy gì hết. Trong khi các vua khác cùng thời phạm nhiều tội lỗi tệ hại hơn, họ phạm tội lỗi như Đa-vít, nhưng không ai chú ý. Bởi vì đời sống của Đa-vít nổi bật, nên chỉ có một lỗi làm cho nhiều người chú ý đến. Đa-vít là người theo lòng dạ Đức Chúa Trời. Trong khi Đa-vít ăn năn tội lỗi, ông tỏ bày lòng khao khát và tìm kiếm Đức Chúa Trời. Nhưng vì đã gieo tội lỗi nên Đa-vít nhận hậu quả tệ hại trong đời sống, bởi chính các con trai của Đa-vít.

Thưa các bạn, chúng ta gặt những gì chúng ta gieo. *Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trồng nãi, thì đến kỳ chúng ta sẽ gặt.* Tôi mong ước các bạn tiếp tục gieo điều lành, để rồi các bạn thấy kết quả tốt mọc lên trong tương lai sau đó.

Ga-la-ti 6:10

10 Vậy, đang lúc có dịp tiện, hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho anh em chúng ta trong đức tin.

Phao-lô tiếp tục nói. Ông nói rằng, chúng ta có thể trở nên người làm điều thiện. Tôi thấy có nhiều tôn giáo dạy làm điều thiện. Tôi cũng tin tưởng trong việc làm điều thiện. Nhưng các bạn cần có một nền tảng đúng trong công việc thiện đó. Nền tảng đó là Tin lành ân điển của Đức Chúa Trời và bước đi trong Đức Thánh Linh. Khi các bạn bước đi trong Đức Thánh Linh, các bạn sẽ sanh bông trái Đức Thánh Linh. Thưa các bạn, tôi mong ước các bạn làm việc tốt, các bạn nên làm việc tốt cho mọi người, đặc biệt là cho anh em cùng niềm tin trong Đấng Christ.

TỰ TAY VIẾT LỜI KẾT LUẬN

Chúng ta đến phần kết luận trong thư tín Ga-la-ti. Có ba lần viết tay được đề cập trong phân đoạn cuối này. Phần viết tay thứ nhất của chính Phao-lô

Ga-la-ti 6:11

11 Hãy xem chính tay tôi viết thư này cho anh em, chữ lớn là dường nào.

Phao-lô viết chữ lớn, nhưng thư này không có dài. Trong thư Ga-la-ti chỉ có sáu đoạn, trong khi thư Rô-ma nói cùng đề tài, và dài đến mười sáu đoạn. Vì thế thư Ga-la-ti không thể gọi là thư dài. Phao-lô viết thư với chữ lớn, điều này tỏ bày dấu hiệu ông gặp khó khăn với đôi mắt. Tôi tin rằng qua điều này nên

có giả thuyết cho rằng “cái giằm xóc” có thể là bệnh đau mắt, II Cô-rinh-tô 12:7 *Vậy nên, e rằng tôi lên mình kiêu ngạo bởi sự cao trọng cả thể của những sự tỏ ra ấy chẳng, thì đã cho một cái giằm xóc vào thịt tôi, tức là quỷ sứ của Sa-tan, để vả tôi, và làm cho tôi đừng kiêu ngạo.*

Các bạn có nhớ Phao-lô đã nói về điều này trước đây, Ga-la-ti 4:15 *Vậy thì sự vui mừng của anh em đã trở nên thể nào? Vì tôi làm chứng cho anh em rằng, lúc bấy giờ, nếu có thể được thì anh em cũng móc con mắt mà cho tôi.* Tôi tin rằng Phao-lô mang bệnh đau mắt trầm trọng.

Khi Phao-lô viết thư Rô-ma, ông đọc cho một người thư ký. Trong phần cuối lá thư ông nói với người thư ký, Rô-ma 16:22 *Tôi là Tệt-tiu, người chép bức thư này, chào thăm anh em trong Chúa.*

Dầu vậy khi viết thư Ga-la-ti, Phao-lô giận. Bởi vì ông nghe tin rằng có người pha trộn Tin lành ân điển với luật pháp. Khi họ làm điều đó, Tin lành ân điển của Đức Chúa Trời bị phá hỏng. Trong phần cuối này chính tay Phao-lô viết, bởi vì ông không thấy rõ, nên ông viết chữ lớn nét. Với lời viết tự tay Phao-lô để cho người Ga-la-ti tin chắc là đây thư của Phao-lô.

Thân chào các bạn, xin tái ngộ cùng các bạn trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh kỳ sau, chúng ta tìm hiểu tiếp đến phần cuối của thư Ga-la-ti.